

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ASSUMPTES SOCIALS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 349-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2007

Núm. 4

Presidència **de l'Honorable Sr. Francesc Josep Dalmau i Fortuny**

Sessió celebrada dia 18 d'octubre del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 1688/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Carmen Llinàs Warthman, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quines iniciatives es prendran per tal d'afavorir la conciliació de la vida laboral i familiar. 46
- 2) RGE núm. 1693/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Carmen Llinàs Warthman, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions de la directora de l'Institut Balear de la Dona en relació amb les polseres antimaltractaments. 48
- 3) RGE núm. 1694/07**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Carmen Llinàs Warthman, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures que es pensen dur a terme en relació amb la prevenció de la violència juvenil. 49
-

EL SR. PRESIDENT:

Començam la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions?

EL SR. COLL I CANYELLES:

Miquel Àngel Coll substitueix Rosa Maria Alberdi.

EL SR. PRESIDENT:

N'hi ha més? No.

Idò passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en el debat de les preguntes RGE núm. 1688, 1693 i 1694/07.

Assisteix l'Hble. Consellera d'Afers Socials, Promoció i Immigració, Josefina Santiago i Rodríguez i ve acompanyada del cap de Secretaria, Sr. Antoni Ballester i Munar i del Sr. Joan Mascarell i Ramiro, cap de Premsa.

1) Pregunta RGE núm. 1688/07, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Carmen Llinàs Warthman, del Grup Parlamentari Popular, relativa a quines iniciatives es prendran per tal d'afavorir la conciliació de la vida laboral i familiar.

Per formular la pregunta, relativa a quines iniciatives es prendran per tal d'afavorir la conciliació de la vida familiar i laboral intervén la diputada Sra. Isabel Llinàs pel Grup Parlamentari Popular, per un temps de deu minuts.

Sra. Llinàs, té la paraula.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Gràcies Sr. President. Volia agrair molt a la consellera la seva presència, jo entenc que 3 preguntes són poca cosa, però per al Grup Popular les 3 qüestions són importants. També voldria que constés la meua disculpa a la resta de diputats i diputades per fer-los venir per 3 preguntes que ells com a grup no poden intervenir. Els agraesc la presència i els deman disculpes per la molèstia.

Bé, en relació a la conciliació familiar és un tema que ens preocupa molt, no només per a les dones sinó també per als homes i dones que fan feina, jo crec que cada vegada més la conciliació és un canvi de la societat i la societat així ho demana. Avui mateix llegia a un diari que hi havia una consultora People Matters, que deia que de les noves persones que s'incorporen en el món laboral en allò que més es fixen és que aquestes empreses tinguin bones mesures de conciliació.

Així que, Sra. Consellera, li demanaria quines mesures pensen continuar, seguir... Jo sé que vostè quan va fer la seva intervenció quan va comparèixer davant aquesta cambra va dir que els abonaments d'infància els mantendria, però tal vegada m'agradaria que pogués especificar si té pensat ampliar la quantia, o posar en marxa altres mesures?

Gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Llinàs. Li contesta la Sra. Consellera d'Afers Socials per un temps de deu minuts. Sra. Santiago té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Moltes gràcies, president. Cap problema en venir aquí, al contrari, és un plaer i a més és la nostra obligació com a Govern donar comptes de la gestió que feim en les nostres competències.

Com vostè diu, el tema de la conciliació de la vida familiar i laboral és un tema que ens preocupa a tots els grups parlamentaris i al Govern, com no pot ser d'altra manera i a més, és un tema molt transversal. Nosaltres des d'aquest punt de vista durem totes les mesures i totes les activitats que de vegades no es concreten en mesures, però sí en polítiques, des de la Direcció de Família, precisament per no carregar el tema de Dona amb família i conciliació, sinó que s'entengui que la família, les persones responsables són els adults que componen aquesta família són els que han de realitzar aquest esforç de conciliació.

Nosaltres pensam que hi ha bàsicament 4 grans focus d'intervenció. Un, els canvis dels hàbits culturals i socials, són els principals canvis. Per això nosaltres anunciem l'inici de campanyes de sensibilització sobre aquest tema i pensam que ha d'anar bàsicament dirigit a tres col·lectius. Els agents socials, sindicats i empreses. Les empreses, efectivament, estan adquirint nous valors, tenen moltes fundacions per temes de cooperació, treball social; coses que tal vegada fa 15 anys a una empresa no se li demanava i en canvi la introducció d'aquests valors és un element afegit, un valor afegit de les empreses. I pensam que també aquesta campanya ha d'anar dirigida a les empreses, precisament per introduir valors que no són mercantils, però que garanteixen qualitat, benestar per als treballadors i són valors que s'han de fer.

Els sindicats. Pensam que s'ha de donar una formació molt important als sindicats, temes de delegats, perquè pensam que la negociació col·lectiva, allà on no només es debatin els temes de pujades salarials, sinó horaris adaptats, vacances determinades, permisos maternals i paternals, conciliació d'horaris escolars... Tot això és important. Per tant, aquesta formació en el tema de sindicats i delegats. I a la població general, tots som conscients que el canvi important serà el canvi cultural. Això per una banda.

Després pensam que el sistema educatiu té un paper molt important. Per tant, farem una coordinació amb la Conselleria d'Educació. Garantir menjadors escolars a tots els col·legis públics, tenim el problema dels instituts. Molts d'instituts acaben a les 3, sabem que moltes vegades el problema..., no són nins de 16 o 18 anys que ja podrien començar a... Per tant, tenim aquest problema de menjadors escolars. El compromís del Govern de crear 2.000 places escolars per a nins petits de 0-3 anys. Pensam que és una de les coses més important, la possibilitat de tenir escoles públiques i places públiques. Les activitats extra-escolars, garantir activitats extra-escolars a totes les escoles. I les escoles d'estiu. En aquest moment tenim

que moltes escoles d'estiu funcionen el mes de juliol, el mes d'agost no funcionen i sobretot a la part de la costa, allà on hi ha el tema de l'hoteleria i el turisme. Pensam que s'ha de garantir tota l'activitat d'estiu, que no sigui una substitució de l'escola, sinó que siguin temes d'oci.

El sistema laboral. Ens hem de coordinar necessàriament amb la consellera de Treball. Pensam que ella ha d'estar molt present en tot el tema de la negociació col·lectiva, amb aquest (...) de negociació d'horaris. Hem de treballar per les 35 hores com un element de conciliació de la vida laboral. Els permisos maternals i paternals, mirar la possibilitat d'estudiar permisos específics per comunitats autònomes, en aquest cas seria la nostra i potenciar el teletreball. Molts d'assessors i persones que coneixen aquest tema, molta feina que es fa a les oficines es podria a fer a través des de casa, mitjançant el teletreball i seria una forma també de conciliació d'horaris.

Som molt conscients que no és el mateix conciliar la vida laboral quan tens un nivell d'ingressos econòmics més o manco acceptables i quan comences a tenir ingressos que de vegades estan per davall la mitjana o quan ronden el salari mínim. Per tant, també s'han de fer polítiques de compensació d'aquestes situacions. L'abonament d'infància n'és un, nosaltres de moment el podem mantenir. Pensam que és un bon ús que es podrà reconvertir en la mesura que hi hagi una implementació important de places escolars i per tant, haurem de redefinir aquests bonus, però insistesc, a mesura que s'implementin les places escolars. Garantim que aquesta quantia es dediqui a la conciliació de la vida.

També pensam que s'han de fer programes amb els ajuntaments i consells, especialment els ajuntaments, perquè hi ha programes que sí han demostrat una certa eficiència, com per exemple el programa minyones que va implementar l'Ajuntament de Palma la darrera legislatura, allà on hi havia un acompanyament explícit de cases amb nins petits i que la mare feia feina. Pensam que aquest tema de programes de minyones, és un programa que des d'Afers Socials podem liderar i no només coordinar com seria amb el sistema educatiu o laboral.

També altres experiències que s'han donat a altres comunitats autònomes i que han estat molt positives, si l'acompanyament de nins, d'infants menors de 14 anys fora d'allò que seria l'horari escolar, fins a l'arribada dels pares. Nosaltres pensam que podem treballar més directament això i com a competents en família, coordinar tots aquests altres temes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Té un torn de rèplica la Sra. Llinàs per un temps de cinc minuts.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Moltes gràcies, Sra. Consellera. Estic molt contenta de tot el que he sentit. És cert que és una gestió transversal la conciliació, sobretot amb la Conselleria de Treball i Formació. Som conscients que és difícil que els diversos agents socials, de paraula tothom hi està d'acord, però a l'hora que això es reflecteixi en els convenis col·lectius és més difícil. Jo crec que

amb la bona voluntat de tots poc a poc podem anar introduint aquest tipus de mesures dins els convenis col·lectius i que és allà on realment poden tenir després una repercussió als homes i dones que fan feina.

És cert que és transversal, però com vostè molt bé ha dit, qui ha de liderar i impulsar aquestes polítiques és la conselleria, en concret la Direcció General de Menors i Família, a més hi ha un Pla integral de suport a la família que té un apartat important en objectius que es poden aplicar.

Tan sols m'agradaria que m'expliquéssiu si té pensant seguir promocionant o impulsant les guarderies laborals en llocs de grans empreses de feina, com pugui ser el polígon, per exemple l'Hospital de Son Llàtzer, o aquest Parlament mateix, que jo crec que és l'únic parlament de tot l'Estat espanyol que té una guarderia per als diputats i diputades. Jo crec que és una mesura fantàstica, crec que ara no hi ha cap diputat o diputada que l'hagi de menester, però crec que és una bona iniciativa. Si tenen pensat seguir impulsant aquest tipus de mesures de conciliació.

Gràcies, consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Llinàs. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

D'acord amb vostè, el canvi és d'hàbits socials i estructural i hem d'implicar a tots els agents socials i totes les estructures socials. També dir que quan hem xerrat de campanyes, també són importants les campanyes dirigides als escolars. Hem de canviar els tòpics de que això no és per a homes, és per a dones, això no és del papa, això no és de la mamà. Tots aquests temes.

El tema concret que vostè demana sobre les guarderies laborals. Nosaltres hem prioritzat les guarderies territorials. Pensam que per a nosaltres és molt més important el tema que hi hagi escoles infantils en el territori perquè pensam que és allà on hi ha la convivència de l'infant, allà on segurament hi haurà tot el tema dels serveis socials, si requereixen espai d'oci en aquell territori. Si no lligam molt tot el tema de la guarderia als temes laborals. El nostre model és més de caràcter territorial, més que tema de concreció allà on hi ha l'empresa de la mare o del pare.

En definitiva jo pens que l'important serà la creació d'aquestes places escolars. Si en el territori cream suficient xarxa de guarderia pensam que és el lloc més indicat, més que a la unitat laboral.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

2) Pregunta RGE núm. 1693/07, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Carmen Llinàs Warthman, del Grup Parlamentari Popular, relativa a declaracions de la directora de l'Institut Balear de la Dona en relació amb les polseres antimaltractaments.

Per formular la pregunta relativa a les declaracions de la directora de l'Institut Balear de la Dona en relació amb les polseres antimaltractaments, intervé la diputada Sra. Isabel Llinàs, pel Grup Parlamentari Popular, per un temps de deu minuts.

Sra. Llinàs, té la paraula.

EL SR. LLINÀS I WARTHMAN:

Gràcies, Sr. President. Aquest tema sí que em toca molt de prop. Dia 15 d'agost, vostè va fer unes declaracions al diari *Ultima Hora*, allà on li demanaven si funcionava la distribució de los brazaletes del sistema de detección de proximidad para las mujeres maltratadas de la isla. I vostè responia: "*el Gobierno dispone de 27 brazaletes, aunque sólo 3 o 4 están siendo utilizados, debido a que para ello es necesario una orden judicial*". El mateix dia al *Diario de Mallorca*, a la secció frases del dia sortia una petita frase allà on deia: "*las pulseras antimaltratador están teniendo poca demanda. Algunas mujeres se resisten a llevarla*".

I ja per acabar l'embolic, dia 29 d'agost, a IB3 Ràdio, la directora de l'Institut Balear de la Dona, la Sra. Lila Thomàs declarava que les polseres sí que funcionaven i que ella havia tengut ocasió de parlar amb alguna de les dones víctima que les portaven i que realment elles se sentien segures i satisfetes del servei.

Sra. Consellera, aclareixi-ho, continuarà amb el sistema? Què pensa fer?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Li contesta la Sra. Josefina Santiago per un temps de deu minuts.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Moltes gràcies. En tot cas no són contradictòries, podrien ser complementàries. Jo pens que la directora de l'Institut de la Dona es va referir concretament a l'experiència de 5 o 6 persones. En aquest moment hi ha 6 dones que ho utilitzen. I efectivament, aquestes 6 dones estan satisfetes de l'ús de les polseres, perquè voluntàriament han volgut dur-les. Com vostè coneix molt bé, sap que això ha de ser a través d'una ordre judicial, tan la víctima com el maltractador han de voler voluntàriament tenir aquest tipus de polseres. Per tant, en un grup tan reduït funciona. Hem de tenir en compte que en aquests casos parlem d'uns maltractadors que estan disposats a ser controlats, accepten que es dugui la polsera. Per tant, jo pens que ella incidia en aquest tema.

Les meves declaracions eren en el sentit més ample d'aquest tipus de prestacions tècniques. Vostè segurament

coincidirà amb mi que el perfil de dona maltractada és un perfil d'una dona que ha estat sotmesa moltes vegades a molts de controls, a un home molt gelós, un home que no li permet desenvolupar una vida social normalitzada, una necessitat de controlar aquesta dona. A mi em preocupa molt que el missatge que li enviam socialment a aquesta dona, quan ha estat capaç de rompre emocionalment amb aquest home, ha estat capaç d'anar a un jutjat i dir que aquest senyor em maltracta, el missatge que li donem és que vostè ha de continuar estant controlada per poder estar segura. No és un missatge terapèutic, no és gens alliberador. Per tant, la meua crítica a les polseres anaven en aquest sentit. No ens podem quedar amb la idea que les polseres són la solució al control. Jo pens que com a dones hem d'exigir que el controlat sigui sempre el maltractador i mai la víctima. Per tant, és un instrument que per a determinats perfils de maltractament, o homes i dones pot anar bé, però no hem d'aspirar que això sigui la solució d'aquest problema.

En aquest sentit anava la meua crítica. A més a més, tenim tot aquest sistema, és veritat que quan el maltractador s'atraca a la víctima es posa en funcionament tot un sistema de detecció, però fins que arriba la policia a aquest lloc, la víctima pot haver estat una altra vegada víctima del maltractador. Per tant, el meu missatge era que és veritat que existeixen aquestes polseres, però no ens podem conformar amb això com a Govern, ni sobretot com a dones que això sigui la darrera solució que socialment podem presentar.

Anaven en aquest sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Llinàs per un temps de deu minuts.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

D'acord amb segons quines coses, Sra. Consellera. La víctima sí és de forma voluntària, però l'agressor és de forma obligatòria mitjançant un acte judicial que dicta el jutge o la jutgessa. No tots els agressors poden ser beneficiaris de dur un dispositiu d'aquest tipus, sí que ha de ser un perfil molt definit, ha de ser un agressor que no sigui suficientment perillós per poder estar a la presó, però que no ens podem fiar que torni actuar o no. O sigui, és una mesura més a les polseres. No és la solució, ni la panacea, ni molt menys. Simplement és una eina més posada a disposició judicial perquè per a aquests perfils específics quan el jutge o jutgessa ho trobin oportú, tinguin una eina més per poder utilitzar. Simplement era això.

Jo estic d'acord amb el plantejament que vostè fa, que no volem seguir mantenint el missatge de control a les víctimes i que elles han d'aprendre a prendre solucions, decisions per elles mateixes, etcètera. És un procés bastant llarg. Però també ajuda a evitar, quan ella se sent segura, que la dona retiri la denúncia. Vostè sap igual que jo, que hi ha moltes dones que una vegada fet el gran pas de posar una denúncia, però després, dos, tres dies després, la retiren. Ara és el pas següent. En aquesta comunitat hem fomentat que les dones denunciïn, jo crec que això és important, han pres consciència, però el pas següent és que elles no retirin la denúncia. Jo crec que això pot ajudar que elles es puguin sentir segures i que tal vegada alguna

no retiri la denúncia perquè se senti protegida si el jutge o jutgessa li posa una polsera d'aquest tipus.

Nosaltres vàrem fer un seguit de reunions de formació i de demostració als diferents partits judicials, es va implantar a Palma, efectivament, vostè diu que n'hi havia 6. A finals de maig n'hi havia 6, després ja no ho sé. Tal vegada si vostè ho troba oportú seria, ja que veim que a Palma funciona que és el partit judicial allà on s'ha posat en marxa, tal vegada començar a implantar-ho als altres partits judicials, sempre que vostè ho trobi oportú, per suposat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Llinàs. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Efectivament, sempre ha de ser des d'una ordre judicial. De les cinc que tenim en aquests moments, hi va haver una baixa, demà hi pot haver una alta, això són variacions, sempre és per una ordre, normalment, del jutge penal, no del jutge de la violència de gènere.

Jo coincidisc amb vostè, és un instrument per a un determinat perfil, però ho podem vendre com una solució definitiva i a mi em preocupava donar aquesta imatge. En aquest cas les declaracions a *Ultima Hora* era si això era el sistema més adequat i no, això no és el sistema més adequat perquè estam controlant la víctima i hem d'arribar a un sistema, no individual, el procés de consentiment sí, però la solució ha de ser social i no pot ser que la víctima se senti controlada. És un missatge que torna necessitar el control per estar segura i hem de rompre això.

Després que tenim poca demanda. Vostè diu de posar-ho a nivell d'altres jutges. La dona quan se li ofereix, no li acaba d'agradar. Nosaltres tenim disponibles 25 polseres que vàrem trobar i no hi ha una gran demanda. Nosaltres ho podem oferir a altres jutges, però insistesc, crec que les dones no ho volen. I crec que és un missatge que hem de reforçar en el sentit de dir, està bé que vostè no vulgui continuar sent controlada, exigeixi que l'abusador, el maltractador sigui la persona controlada.

No retirarem aquest sistema, tal vegada mirarem si la demanda s'ajusta a l'oferta. Vostè sap que aquestes polseres si no s'utilitzen es paguen, no sé si n'hem de llogar 15, però no es retiraran perquè per a un determinat perfil poden ser útils.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago.

3) Pregunta RGE núm. 1694/07, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Carmen Llinàs Warthman, del Grup Parlamentari Popular, relativa a mesures que es pensen dur a terme en relació amb la prevenció de la violència juvenil.

I finalment per formular la pregunta relativa a mesures que es pensen dur a terme en relació a la prevenció de la violència de juvenil, intervé la diputada Sra. Isabel Llinàs del Grup Parlamentari Popular, per un temps de deu minuts.

Sra. Llinàs, té la paraula.

LA SRA. LLINÀS I WARTHMAN:

Gràcies, Sr. President. Això és un altre dels temes que ens preocupa, la violència juvenil. Som la comunitat autònoma que té la taxa d'immigració més alta de tot l'Estat espanyol. Avui també llegia en el diari que som el país europeu amb la taxa més alta d'immigració, més multicultural de tot Europa. No només és l'acolliment de les persones immigrades que vénen en el nostre país. Sinó que després el punt d'inflexió és la seva integració, no tan sols de les persones adultes, sinó més de les segones i terceres generacions.

Per aquesta part m'agradaria saber quines actuacions pensen dur a terme.

Gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Llinàs. Per un temps de 10 minuts té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Moltes gràcies. Bé, jo no vull lligar el tema d'immigració i temes de violència juvenil. En aquest moment la violència juvenil més present a la nostra comunitat autònoma és en els instituts a través del *bullying* i a través de l'assetjament, i el perfil no és d'un jove immigrant. Tot al contrari, a vegades són perfils de classes mitjanes, és a dir, nins amb una autoestima i un autoconcepte molt fort que es dediquen a... Per tant lligar immigració i problemàtica juvenil jo pens que no és correcte i nosaltres no ho enfocarem d'aquesta manera.

Sí que hi ha hagut qualche conat, jo diria qualche conat, de banda juvenil que estava integrada per immigrants, que tots sabem que efectivament això es produeix per un problema cultural i per un problema d'autoritat; vull dir que són nins amb unes figures paternals molt autoritàries o, més que autoritàries, amb molta autoritat, que pot ser diferent, en els seus països i aquí es troben una situació bastant més laxa, i això genera greus dificultats. Però en tot cas han estat moments i no es pot estandarditzar, i pens que hem de ser prudents en aquest tema.

El que sí és cert és que hi ha un problema de violència, de violència, d'incapacitat en el nostre sistema general que els nins o els joves puguin resoldre les diferències a través de la mediació i a través de l'empatia i a través d'altre sistema que no sigui l'ús de la violència. Per tant sí que som conscients

d'això i sí que farem mesures en aquest sentit. Una de les que ja vaig anunciar a la meua compareixença és el treball en educació: nosaltres pensam que l'escola, els instituts, són el sistema més adequat per començar a treballar aquests temes, sobretot per prevenir-los, perquè després quan ja s'han produït les mesures són moltes vegades de caràcter judicial i ja transcendeixen de la nostra capacitat, i l'únic que podem fer és aportar bons serveis perquè els nins estiguin ben atesos.

Per tant nosaltres volem treballar molt a nivell escolar. Un dels programes que volem posar o dos dels programes que volem posar nous, perquè com dic es continuarà amb tots els altres programes, són els educadors socials a les escoles, i en això farem un treball conjuntament amb la Conselleria d'Educació que sigui un educador social que tenguí continuïtat de treball dins el mateix institut i a la comunitat, que sigui un nexe de treball. Això serà amb els ajuntaments però els convenis seran en el Govern, o la contractació serà a través del Govern. Això és un programa que nosaltres volem avaluar i que si dona resultats positius el volem ja estendre com una prestació tècnica per a tots els instituts. En aquest moment seleccionarem entre 10 i 15 instituts, els més conflictius de la nostra comunitat autònoma, garantint una presència territorial a les quatre illes, i en aquest sentit, bé, volem fer això.

Una altra que també pensam que és molt important com a mesura inicial, i si després els resultats són positius també estendre-ho com una prestació tècnica dels serveis socials, són els programes de capacitació parental, que també tenim programes que en aquest moment afortunadament a nivell europeu, a nivell d'Estats Units, estan ja validats científicament i que molts de jutges, sobretot a Estats Units, a França, a Alemanya, a Anglaterra, ja a vegades en lloc de donar la mesura (...) a l'infant o al jove el que fan és treballar amb els pares a través d'aquests programes, i ho volem posar també en funcionament l'any 2008: capacitació parental per a poblacions, pares, de risc, que pot ser a través dels consells insulars, a través dels infants que tenen una declaració de risc, que són pares amb escasses capacitats parentals, i els ajuntaments que tenguin localitzats pares amb dificultats. Insistesc que són programes que ja estan validats, estandarditzats i que són molt importants perquè ja ens donen una credibilitat, una validesa.

Aquests serien els dos que nosaltres volem posar en funcionament l'any 2008 i si llavors donen bons resultats estendre'ls com una prestació tècnica, a part de tots els que ja s'estan en aquest moment mantenint i que tal vegada no fa falta repetir.

Ens volem també coordinar amb Esports. Pensam que el temps oci i el temps lliure és importantíssim. Moltes vegades el buit d'activitat promociona que les relacions siguin més conflictives i per tant tot el tema d'esport també pensam que és molt important i seria també una de les activitats que introduiríem dins aquesta legislatura.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Per un temps de cinc minuts té la paraula la Sra. Llinàs.

LA SRA. LLINÁS I WARTHMAN:

Tal vegada quan jo vaig formular la pregunta no la vaig formular correctament, perquè jo sí que realment em referia a violència juvenil però d'al·lots i al·lotes immigrants, no violència a les aules, perquè si no l'hi hagués demanat a la consellera d'Educació, però, bé, vostè ha respost perfectament.

Sí que jo crec que hi ha una preocupació, perquè avui mateix el delegat del Govern avui matí ha fet una roda de premsa juntament amb la Policia Local per tal d'actuar i prevenir aquest tipus de bandes. Clar, amb tots els respectes, el delegat del Govern no ha de fer mesures de prevenció, qui ha de fer mesures de prevenció és el Govern, és vostè qui ha de liderar aquestes polítiques i aquestes actuacions. Sí que pot estar coordinat amb els diferents cossos policials que estan sota la tutela del delegat del Govern, per suposat que sí, però, bé, qui ha de liderar la prevenció sí que li correspon a vostè.

La veritat és que estic molt contenta d'haver sentit això. A més, una vegada més, crec que és una política transversal, a vostè li toquen totes les polítiques transversals però la realitat és així. Ara, qui ha de liderar i qui ha de posar en marxa i..., vostè és una professional de l'administració i ho sap molt millor que jo, que si no hi ha el pic i pic per aconseguir les coses, les coses per si soles, encara que hi hagi... Per exemple hi ha un pla integral d'atenció a la població immigrada que també té objectius i mesures, però si és vostè que sigui com un martellet, amb tots els respectes, no seran els altres que posin en marxa les coses. Vostè ha de liderar i conjuntament amb els altres s'han de posar en marxa.

Així i tot moltíssimes gràcies, consellera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Llinàs. Sra. Santiago, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS, PROMOCIÓ I IMMIGRACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

És que estam d'acord, vull dir que no... He de dir que efectivament, de totes aquestes mesures que posam en funcionament, segurament una de la població diana serà la dels immigrants, precisament perquè allà s'acumula una sèrie d'efectes que genera la violència: la falta de presència de pares perquè són pares que vénen a treballar, estan carregats d'hores...; vull dir que hi ha molts d'elements. La falta d'integració cultural, el (...) entre el que és autoritat i autoritarisme per uns models diferenciats...

I després nosaltres també havíem comentat el tema dels mediadors; els mediadors interculturals, conjuntament amb educadors, que els mediadors sí que seran específics per a immigrants, pens que poden treballar en aquest sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago.

I no havent-hi més assumptes a tractar només queda agrair la presència de l'Hble. Sra. Consellera i dels seus acompanyants, i s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS